

OERBOSSCHEN EN VEENVORMING ONDER ONZE STAD DOOR IR. S. L. WIJNBERGEN

OM den noodigen grond te verkrijgen voor de dijken, welke in den Prins-Alexanderpolder gemaakt zijn, ter bescherming van den polder tegen de baggerspecie, die voor de ophooging van deze terreinen bij de uitvoering van het Bosch- en Parkplan er op gespoten is, heeft men rond den Kralingscheplas belangrijke ingravingen gedaan. Hiertoe is de bodem, welke op 5 à 6 M. ÷ R.P. gelegen is, 1,5 à 2 M. uitgegraven, waardoor de onderkant van de putten komt te liggen op 7 à 8 M. ÷ R.P.

Bij deze ontgravingen zijn boomresten aangetroffen, welke er op wijzen, dat in lang vervlogen tijd ter plaatse een dicht oerbosch gegroeid moet hebben.

De afgegraven laag grond bestaat voornamelijk uit veen en rust op een kleilaag. Op deze kleilaag staan de boomresten geworteld. Vele ondereinden zitten nog met de wortels in den grond, andere daarentegen liggen ontworteld. In hoofdzaak liggen deze in de richting zuidwest-noordoost, ofschoon afwijkingen wel voorkomen. De boomen staan dikwijls zeer dicht naast en zelfs ook wel op en over elkaar. Ook werd o.a. blootgelegd een uit drie of meerdere stammen vergroeide boom.

De ondereinden der boomen zijn veelal door de aanwezigheid van dunnere takken tot breede stompen uitgegroeid. De maximum dikte der stammen is 50 à 60 c.M. Het meest wordt aangetroffen de els (*alnus glutinosa*), terwijl ook eiken in belangrijke hoeveelheid gevonden worden. De hazelaar (*corylus*), welke bij dergelijke boschvegetaties meer voorkomt, kon mede aangetoond worden. Zelfs kwamen ook nog enkele hazelnootjes te voorschijn.

Eén of meerdere, op kleiner schaal voorkomende houtsoorten konden tot op heden nog niet gedetermineerd worden. Het elzenhout is zeer zacht en wordt met de schop meegegraven. Nadat het gedroogd is, wordt het kurkachtig en zeer licht. Het eikenhout is vrij hard en bereikt na droging